

ligesom Celler paa en Klostergang. Men selv denne jevne Ger-ning udførtes under Sang og Nynnen og Sindets glade Opløftelse; og da den var tilendebragt, satte de unge Piger sig paa Senge-kanterne med Armene om hinandens Liv for at bytte Tanker og udøse Fortrolighed, . . . eller de stillede sig hen i Ensomhed ved de smaa Vinduer og stod der med Haanden under Kinden og lyttede tankefuldt til Køernes Brølen og Blikjungernes Klir-ren og de mange andre Lyde, der bares op til dem derude fra den travle Verden, som de bølgende Engtaager havde skjult for deres Blik, — og som ogsaa i en anden Forstand forekom dem underlig fjerne og uvirkelige.

Imidlertid rygtedes det, at der holdtes „Sammensladder“ inde i det store Hjørnekammer, Brejdablik. Det var Slagelse-Nathalie, der som sædvanlig havde sat Gemytterne i Bevægelse. Den høje, krushaarede Pige gik frem og tilbage over Gulvet og oplæste med glødende Kinder Vilh. Prams sidste store Tale, der stod aftrykt i Dagens Nummer af Højskoletidende. Rundt omkring paa Sengekanterne sad Tilhørerne og afbrød hende med imødegaaende Tilraab. I den Bladstrid, der i den sidste Tid var bleven udfægtet mellem Vilh. Pram og Højskoleforstander Sej-ling angaaende Vennesamfundet, havde nemlig alle Skolens andre Elever trofast holdt med deres egen Forstander. Kun den lille skikkelige Sofie Landerslev inde fra „Østen for Sol“ havde Nathalie foreløbig vundet for sit Parti, men hun havde da ogsaa saaledes opflammet hende, at Sofie efter Sigende skulde have afgivet et højtideligt Løfte om at bryde med sin Kæreste, dersom han ikke inden otte Dage afsvor Troen paa Biblen som aaben-baret Skrift.

Men nu lød Skoleklokken, der forkyndte, at Formiddagsfore-draget skulde begynde. Alle foer op, og et Øjeblik efter sad halvandet hundrede unge Piger i festlig Forventning bænkedede nede i den store Foredragssal. Efter Afsyngelsen af en Sang, steg Læreren op paa Katederet. Det var den unge Kandidat Schønberg, der fortsatte sin Oplæsning med tilhørende „Udlæg-ning“ af danske Folkeeventyr.